

fra det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (S. Jensen). Jeg er ganske enig med ham i den Betragtning af Lovforslagets § 16, at de Kommuner, som han omtalte, ville, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, faa den samme Indstillingsret som alle andre Kommuner i Landet, der bidrage saa væsentlig til vedkommende Lærers Lønning, og det gælder ikke blot disse af ham nævnte Kommuner, men nogle flere paa Sjælland. Jeg mener, at Lovforslaget aabenbart gaar ud paa, at de Kommuner, som altsaa i Hovedsagen yde Lærerne deres Løn, ogsaa have den Indstillingsret, som Lovforslaget hjemler. Jeg nævner dette, fordi jeg med det samme vil fremhæve, at der maaske findes 2—3 Skoler i Landet, som kunne siges at være fuldstændig private Skoler; om de end gaa ind under det offentlige Skolevæsen, nemlig Skoler, hvor en eller anden Institution afholder samtlige Udgifter ved Skolelærernes Løn og alle andre Udgifter, og hvor det kun er en Begunstigelse, der ydes disse private Skoler, at de betragtes som Kommuneskoler. Der er maaske 2—3 af den Art, der er en paa Falster, som det Classenske Fideikommis har oprettet, og ligesaa har Vemmetofte Kloster en Skole af den Beskaffenhed. Jeg mener rigtignok, at i disse Tilfælde er det naturligt, at den, der betaler den hele Udgift, altsaa ganske som en privat Mand, vedbliver at være stillet som hidtil, men ellers maa Reglen være den, at alle Kommuneskoler maa komme ind under Lovens Bestemmelser med Hensyn til Indstillingsret og Kaldelsesret.

Hvad derefter selve Sagen angaar, maa det maaske være mig tilladt at minde om, at jeg ved 1ste Behandling af dette Lovforslag udtalte, at jeg havde set saaledes paa Sagen, at det, der stod de to Ting imellem, ikke var af tilstrækkelig Vigtighed til, at en for Landet og Folket saa vigtig Sag skulde strande derpaa, og jeg opfordrede derfor dette Ting til at vise den store Imødekommen, som jeg bad om. Det glæder mig lige over for den ærede Ordførers Ytringer at kunne udtale min varme Anerkendelse af, at Flertallet har vist denne Imødekommen, og jeg tillader mig at udtale det Haab, at en tilsvarende Imødekommen vil blive vist ogsaa fra det andet Ting, naar Lovforslaget kommer derned. Der er ganske vist faldet Udtalelser fra de to ærede Medlemmer, der sidst havde Ordet, der varsle om, at Lovforslaget ikke vil komme uforandret herop, men at der maa finde yderligere Forhandling om det Sted. Jeg kan kun sige dette, at jeg da haaber,

at den Imødekommen og Resignation, som dette Ting har vist i denne Sag, skal blive efterfulgt ogsaa fra det andet Tings Side, saaledes at det virkelig kan blive Sandhed, hvad det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (S. Jensen) udtalte, at naar der var god Vilje paa begge Sider, maatte Sagen kunne føres til Ende. Med disse Ord vil jeg udtale min Tak til Flertallet for dets Holdning i Sagen og udtale mine bedste Ønsker for Sagens Fremme.

Jørgensen: Da der foreligger en fælles Indstilling fra Udvalget, er der jo al Sandsynlighed for, at Lovforslaget bliver vedtaget i den Skikkelse, i hvilken det foreligger. Jeg er imidlertid ikke ganske klar over, hvorvidt Lovforslaget paa enkelte Punkter er udtømmende nok, og jeg vil tillade mig at komme lidt ind paa dem. — Et af disse Spørgsmaal har den højtærede Minister allerede besvaret, det er det, hvorvidt disse Kommuner, som hidtil have været udelukkede fra Indstillingsretten, falde ind under den nu foreslaede Kaldelsesparagraf. Den ærede Minister har jo sagt, at det anser han for ganske afgjort, men jeg vil tillade mig at mene, at der kunde være Tvivl derom. Da Loven af 8de Marts 1856 blev given, blev Kaldelsesretten delt mellem tre Myndigheder, nemlig Skoledirektionen, Biskoppen og en tredje Myndighed, som hedder Ejerne eller Bestyrelserne af offentlige Stiftelser, der bygge anordningsmæssige Skoler. Medens nu Indstillingsretten aldrig er bleven bestridt af Skoledirektionen eller Biskopperne, er en stik modsat Opfattelse bleven gjort gældende af disse Bestyrelser, navnlig Konsistorium og Roskilde adelige Jomfrukloster, som ere de to Stiftelser, der saa vidt mig bekendt have hævdet denne Opfattelse, og i denne Opfattelse have de faaet Medhold ved Overretsdøm af 11te Juni 1860. Det er den, der i dette Tilfælde forekommer mig at kunne komme paa tværs og maaske nødvendiggøre en ganske tydelig Udtalelse i selve Lovforslaget om, hvorvidt denne Indstillingsret tilkommer disse Kommuner. Jeg vil henstille til den ærede Minister, om der ikke vilde være Anledning til i Lovforslaget at optage nogle Bestemmelser herom, medmindre man mener, at Overretsdømmen af 1860 vil være bortfalden ved den ny Lovs Ikrafttræden.

Der er et andet Punkt, som jeg mener det kunde have sin Interesse at fremdrage ved denne Lejlighed, det er Spørgsmaalet om, hvorledes det egentlig hænger sammen med hele denne Kaldelsesret, som offent-